

Драге колегинице и колеге,

Обележавамо Дан Библиотеке Матице српске, наше најстарије библиотеке од националног значаја и наше прве јавне научне библиотеке, у времену великог искушења савременог човека и савременог света. Оно је, вели Свети Исак Сиријски, корисно за сваког човека, па и за и Небоходог Павла, што је разлог да се свака уста затворе и да, сав свет, *буде крив Господу*.

Корона вирус је, нема сумње, и мора и метафора савременог света.

Није без разлога један истински песник из друге половине 20. века, осврћући се на савремени свет, писао да је *безазлена реч глупа*, да је безбрижно чело *знак неосетљивости*, те да се *онај који се смеје* још није суочио с *ужасном вешћу*.

Суочени с пролазним земаљским невољама, сасвим је разумљиво да усмеравамо свој поглед ка онима који нису обузети данашњим даном и брзим плодовима, ка оном свету који, спонтано, с времена на време, проветрава мозак *ваздухом других епоха* – ка свету књиге и библиотеке. Он нам омогућује да, иако изнутра опустошени, пред свакодневним, узнемирујућим, искушењима празнине, подсетимо да су живи не само они који су наши савременици, који су живи, него и они од којих смо све наследили – који су за Бога живи!

Морамо знати, ако у нама има још здравих зрна, из којих може израсти нови живот, да ништа од оног што се догађа није случајно.

Подсетићу, напоследку, на апел који сам обнародовао беседом на Дану Библиотеке Матице српске, пре две године. Да бисмо обновили државу, народ, ослободили властиту свест, сачували душу, неопходно је да *смисао* истинске књиге претпоставимо *бесмислу* савременог света. Да би се суочили с призорима светосавским, светоспасоносним, морамо се вратити вековечитом огњишту књиге. Док смо били с књигом подсећали смо на биће – без ње, понашамо се као небиће. Књига је кључ сваке нормалне светске куће, сагласно томе, и кључ од наше српске куће. Већ је речено –

библиотеке су *огледало васељене*, али огледало, рекао бих, у којем је њено лице, лице васељене, лепше од стварног. Стога и није наодмет поновити – између *свитка стварања* и *свитка писања* могуће је повући знак једнакости!

Драга колегинице и колеге,

Хтео бих да, свима вама, свим запосленим у Библиотеци Матице српске, упутим искрену реч захвалности за напоре које сте уложили да би наша *кућица за књиге*, наша друга кућа, функционисала и у условима ванредног стања. Ако сам вам, макар на трен, узвратио истом мером посвећености повероваћу да сам сејао с мером. Реч захвалности упућујем и нашем драгоценом читалачком братству, јер је наша кућа и њихова кућа.

Честитајући вам Дан Библиотеке Матице српске подсећам вас, с тугом, на вест која нас је све потресла. Док се наш брод љуљао на страшној бури корона вируса, преминуо је наш драги колега Горан Влаховић, чије ће име бити, златним словима, записано у књигама о Библиотеци Матице српске. Није издржало његово добро и чисто срце. Нека му је вечна хвала и слава!

28. април 2020.

Селимир Радуловић, управник
Библиотеке Матице српске